

Sygn. akt II KO 120/22

POSTANOWIENIE

Dnia 22 lutego 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ryszard Witkowski

w sprawie zażalenia B. M. na postanowienie Prokuratury Rejonowej w Lublinie o odmowie wszczęcia śledztwa z 29 września 2022 r. w sprawie [...] -1.Ds. [...],

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 22 lutego 2023 r. wniosku Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie zawartego w postanowieniu z 28 listopada 2022 r. sygn. akt III Kp 897/22 o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

uwzględnić wniosek i przekazać sprawę Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie o sygn. akt III Kp 897/22 do rozpoznania Sądowi Rejonowemu Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 28 listopada 2022 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie zwrócił się do Sądu Najwyższego w trybie art. 37 k.p.k. o przekazanie sprawy o sygn. akt Kp 897/22 do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu. W uzasadnieniu Sąd wnioskujący wskazał, że prokurator przedstawił wskazanemu sądowi do rozpoznania zażalenie B. M. na postanowienie Prokuratury Rejonowej w Lublinie z 29 września 2022 r. o odmowie wszczęcia śledztwa m.in. w sprawie zaistniałego w dacieiennej nieustalonej pomiędzy dniem 19 maja 2022 r. a dniem 23 czerwca 2022 r. w L. przekroczenia uprawnień przez

nieustalonego pracownika Sądu Rejonowego w L. polegającego na udostępnieniu nieprawomocnego wyroku sygn. akt IX K 428/21, czym działano na szkodę interesu prywatnego B. M., tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k.

W ocenie Sądu wnioskującego, zważywszy, iż domniemanym sprawcą powyższego przestępstwa jest nieustalony pracownik Sądu Rejonowego w L., dobro wymiaru sprawiedliwości w rozumieniu art. 37 k.p.k., wymaga przekazania sprawy innemu, niż miejscowo właściwy, sądowi równorzędnemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek o przekazanie do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu zażalenia pokrzywdzonej B. M. na postanowienie Prokuratury Rejonowej w Lublinie o odmowie wszczęcia śledztwa z 29 września 2022 r. w sprawie [...] -1.Ds. [...], o przestępstwa z art. 231 § 1 k.k. i art. 212 § 2 k.k. - jest zasadny.

Zgodnie z jednolitym orzecnictwem Sądu Najwyższego, dobro wymiaru sprawiedliwości w rozumieniu art. 37 k.p.k. wtedy wymaga przekazania sprawy innemu, niż miejscowo właściwy, sądowi równorzędnemu, gdy zaistnieją w sprawie takie szczególne okoliczności, które mogą wywierać wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie o braku warunków do rozpoznania tej sprawy w sposób obiektywny (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 8 marca 2006 r., sygn. akt IV KO 9/06).

Niewątpliwie do okoliczności subiektywnie uzasadniających powstanie wątpliwości odnośnie do zdolności zachowania bezstronności przez sąd właściwy należą te, występujące w sprawach, w których osobą oskarżoną bądź wskazaną jako podejrzaną o popełnienie przestępstwa, jest sędzia lub urzędnik sądu właściwego. Wobec tego podzielić należy argumentację zawartą w uzasadnieniu postanowienia Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie, że z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości, o którym mowa w art. 37 k.p.k. należy niniejszą sprawę przekazać innemu sądowi równorzędnemu, co zapewni realizację istotnego ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości celu, jakim jest potrzeba

uksztalowania, w świadomości skarżących, jak i w opinii publicznej, przekonania o bezstronności sądu rozpoznającego przedmiotowe zażalenie.

Z powyższych względów orzeczono jak w postanowieniu.